SPORTUL magazin

RĂSPUNDE
Ion Poştaşu

IACOB CONSTANTIN, CRAIOVA. „Pentru sport se ciartă lumea / Pentru sport se îmbulzesc / Pentru sport se rup şi haine / Pentru sport cavaleresc".

Avînd în vedere că sînteţi şofer, v-aş face o recomandare : să nu mai luaţi mîna de pe volan (mai ales pentru a scrie poezii). Este periculos. Atît pentru dv., cît şi pentru noi !

OTTO ISAFE, COMUNA PECIUL NOU. Aţi făcut un pariu cu un coleg de birou şi aveţi nevoie de... depoziţia mea, pentru a-l determina să se recunoască învins. Iat-o : U.T.A. (I.T.A. sau Flamura roşie, cum i s-a mai spus de-a lungul anilor) a jucat, de la înfiinţare, numai în divizia A. De 4 ori a fost campioană. Ultima oară — 1954.

MAZUR LARION, CONSTANŢA. Am reţinut „Opinia economistului" : Numai în fotbal este recomandabilă realizarea de... goluri.

G. ION, BUZAU. Dintre „Însemnările pugilistice", ne-am o-

prit la aceasta : „S-au bătut doi la categoria până, de le-au mers... fulgii".

desene de N. CLAUDIU

Logodnă în satul olimpic — *Invidiosul*

desene de AL. CLENCIU

Duminicile unui nesportiv
VIORICA VISCOPOLEANU

Femeile sînt mereu în jurul nostru : ne sprijină, ne secondează în eforturile noastre văzute şi nevăzute, ne stimulează fără întrerupere. Ne preocupă şi ne umplu viaţa. Cu soare, cu zîmbete, cu dulceaţa făpturii lor. Muncesc alături de noi, cu aceeaşi stăruinţă, uneori cu o stăruinţă chiar mai mare decît aceea a noastră. Ne mîndrim cu ele, dar mîndria aceasta are, de mii de ani, o nuanţă protectoare şi compasională. Este neîntemeiată nuanţa asta, dar e o moştenire a moravurilor, prejudecăţilor, opticii îndelungatului patriarhat. Neîntemeiată, fiindcă de obicei femeia ne depăşeşte adesea în răbdare, consecvenţă, intuiţie, realism şi iluzionism, deopotrivă. Ne depăşeşte însă tacit, şi noi ne prefacem că n-am băgat de seamă, deşi cunoaştem adevărul cu toţii.

Pe urmă, vine o competiţie, o împrejurare, un moment de confruntare publică, şi victoria femeilor trebuie recunoscută fără camuflări ipocrite. Viorica Viscopoleanu a învins în faţa întregii lumi şi a demonstrat prin recordul ei — cumulard, pentru că e naţional, european, mondial şi olimpic ! — că femeia este aliatul demn al bărbatului în marea competiţie universală pe toate tărîmurile.

Cum am adînc, în urzeala fiinţei mele, suvenirul de neşters al matriarhatului pacific, mă bucură acest succes al Ei. Mă bucură succesul, care adaugă faimei româneşti în lume, încă un trofeu, succesul Vioricăi Viscopoleanu.

Am văzut-o odinioară la Cluj, fragilă şi aurie, împletită din graţie şi tendoane, mistuită de flacăra plutitoare a mişcării — a mişcării şi gestului, care sînt forţă, armonie, viaţă ! Am văzut-o la Cluj, în cotlonul oraşului cu zările îngrădite de culmi şi muncele, şi am simţit că radiază dintr-însa tensiunea săgeţii gata de zbor.

Acum, după mai mulţi ani, săgeata şi-a luat zborul, nimerind drept la ţintă. Nu numai pentru ţinta aceasta nimerită, ci şi pentru tot ceea ce se află în spatele ei — curajul, încrederea, stăruinţa, voinţa, umanitatea sportivă — peste drumurile de pămînt şi de apă ale lumii, îi trimit Vioricăi Viscopoleanu, în numele tuturor nesportivilor din patria mea, o sărutare pe fruntea ei înălţată către albastrele ceruri ale însoritului Ciudad de Mexico.

George SBÎRCEA

Catrene olimpice

Cea de a 5-a prezenţă a Liei Manoliu la J.O. s-a soldat cu o medalie de aur

Iată rodul stăruinţei :
Lia a urcat, în timp,
Pîn-la culmea biruinţei
Din al sportului Olimp.

In final, invitaţie... la creaţie

Lăsînd la o parte gluma,
Umilul bard doreşte-acuma
Ştafeta versului s-o dete
Mai strălucitelor condeie.

P.S. Aurul olimpic, cred,
Ar merita un sed.

Campionul olimpic la floretă Ionel Drîmbă este originar din Timişoara

Fiindcă s-a calificat
Mai greu decît s-a aşteptat,
Ionel s-a hotărît, atunci,
S-arate că tot el e „fruncea".

Vioricăi Viscopoleanu şi Mihaelei Peneş pentru medaliile de aur şi argint cucerite la Mexico

Muzicile vor cînta
La sosire. (Nu vă mint !)
Am ales şi piesa. Da !
Valsul „Aur şi argint".

Sebastian BONIFACIU

Virstă venerabilă

Nestorul satului olimpic este, fără îndoială, responsabilul echipei de box a Olandei, Nelies Bishop din Amsterdam, care şi-a sărbătorit la Mexico, în restaurantul olimpic, cea de a 74-a aniversare.

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

Realităţi plăcute şi perspective asemenea

După ce s-a bucurat mult, foarte mult de victoria Vioricăi Viscopoleanu la lungime femei, după ce s-a bucurat mult, foarte mult de victoria Liei Manoliu la disc şi longevitate, după ce s-a bine dispus auzind de medalia de argint a Mihaelei Peneş („suliţa fetei s-a înfipt în toate frazele acelor neîncepuţi care s-au grăbit, după un obicei general, s-o considere sfîrşită, cîntîndu-i prohodul cu oarecare pripeală), după ce şi-a scos pălăria în faţa lui Ionel Drîmbă fără a uita însă să precizeze (cu o undă de vanitate pe care nu i-o cunoscusem) că el prevăzuse acest succes, deoarece — aşa cum a subliniat în repetate rînduri — scrima (ca şi atletismul de altfel) are norocul că nu se ocupă nimeni de ea : nici cinci coloane pe zi în fiecare gazetă; nici şedinţe săptămînale ; nici analize temeinice la federaţie din patru în patru zile ; şi, mai ales, nici o cotitură radicală în ultimii cincisprezece ani ;

după ce şi-a găsit timp să remarce locurile trist de neremarcate ale lui Ţiu (VI) şi Caraiosifoglu (IX), afirmînd că a te instala astăzi printre primii zece din lume la o olimpiadă înseamnă neştiut de mult şi că, de pildă, pentru ocuparea unui nespectaculos loc IX la 100 m plat ţi se cere cel puţin, dar într-adevăr cel puţin, 10,2 sec ;

după ce şi-a mărturisit o nedumerire : de ce nu se acordă medalii olimpice antrenorilor ? — dl. Gore a spus :

— Dar, de fapt, cea mai mare satisfacţie mi-a produs-o în această săptămînă olimpică — fotbalul.

Uitîndu-se o clipă la mirarea mea, dl. G. a explicat :

— Nimeni n-a văzut. Nimeni n-a înţeles. Din cauza Olimpiadei care acoperă toată planeta vreme de două săptămîni, monopolizînd atenţiile şi lăsînd foarte puţin, ca nişte fărîmituri, pentru zborul lui Apollo 7 sau Biafra, din această cauză, zic, lufnea n-a observat mişcările profunde care se petrec pe terenul fotbalului. Mai tîrziu ceva, adică după înlăturarea acestei cortine mondiale care este Olimpiada, se va observa că săptămîna trecută s-a produs fenomenul pe care eu îl numesc răsturnarea „valorilor în fotbal". Reflectînd probabil inversări mai generale, echipele bune au devenit brusc slabe, iar formaţiile modeste au căpătat facultăţi nebănuite.

Intr-adevăr :

● Manchester United, care a reuşit în Argentina un 0—1 în zece oameni, împotriva lui Estudiantes, joacă acasă, e condusă pînă aproape de sfîrşitul meciului şi, neputînd decît să egaleze chinuit, pierde cupa inter-continentală.

● Cehoslovacia, adică una din principalele candidate la titlul olimpic, joacă cu Guatemala, adică o echipă despre care nu s-a auzit niciodată nimic — şi pierde.

● Ungaria, adică, de fapt, candidata nr. 1 la titlul olimpic, întîlneşte Ghana, adică o formaţie despre care nu s-au auzit decît anecdote (bune) şi, după nouăzeci de minute, rezultatul este egal.

● Iugoslavia, adică vicecampioana (la zi) a Europei şi, dacă ţinem seama de avantajul terenului italian, cea mai bună dintre participantele la Roma, joacă la Bruxelles, în meci oficial, cu Belgia, — adică o echipă de zece ani de zile pe planul secund al continentului — şi pierde la scor : 0—3.

— Înţeleg, zic eu. S-ar putea să ai dreptate. Şi, ca săptămîna la care te referi să însemne în istoria fotbalului ceea ce susţii dumneata că semnifică. Dar nu pricep de ce această constatare te entuziasmează ?

— Pentru că jucăm, peste o săptămînă, cu portughezii.

p. conf.
Al. MIRODAN

OLIMPICII SCRIU MULT...

După o statistică provizorie, în satul olimpic au fost vîndute, pînă acum, peste 500 000 de cărţi poştale ilustrate. Sportivii îşi onorează familiile şi prietenii, din belşug, cu „salutări din Ciudad de Mexico".

LA O ORĂ DUPĂ VICTORIE

Am revăzut-o pe Lia Manoliu vineri seara, la aproape o oră după ce a luat sfîrşit proba de aruncare a discului. Era înconjurată de... familie (fără nici un fel de glumă, căci mă refer la soţul ei, Mihai Raica, şi la fratele ei, Iacint Manoliu, veniţi aici primul pentru a o îndruma în continuare, iar celălalt pentru a o susţine), dar şi de ceilalţi membri ai marii familii sportive. De data aceasta se aflau în sala de primire a delegaţiei române, frumos împodobită cu marame, obiecte ceramice şi fotografii colorate, din diverse regiuni pitoreşti ale ţării, nu numai nişte simpli sportivi, ci cîţiva medaliaţi olimpici, Viorica şi Mihaela, iar pe la 20,30, transpiraţi dar mulţumiţi, au sosit şi semifinaliştii campionatului olimpic de floretă, printre care şi medaliatul cu aur, Ionel Drîmbă. Singura care nu mînca era, firească, Lia Manoliu, atît de emoţionată, cu obrajii arzîndu-i ca para focului. Şi tocmai ea, atît de volubilă atunci cînd fusese vorba despre celelalte fete încît reuşise să-mi satisfacă pînă şi mie curiozităţile profesionale, îşi găseşte foarte greu acum vorbele.

— Ce să-ţi spun ?... **Sînt pur şi simplu zăpăcită de fericire. Acum ştiu de distanţa care există între a dori şi a avea. Sigur că aş fi dorit să obţin o medalie olimpică, sigur că prin minte mi-a trecut chiar posibilitatea uneia de aur, dar acum cînd este a mea, acum de-abia nu-mi mai vine să cred nu numai că o am, dar că măcar am îndrăznit s-o sper.**

— Cum te-ai comportat de la prima aruncare, cu care aveai să cîştigi pe durata celor peste 3 ore şi jumătate de aşteptare şi de luptă surdă cu Westermann şi celelalte ?

— **Este tocmai ceea ce nu aş fi vrut să mă întrebi ! Mi-a fost aşa de greu, încît nu doresc nici să-mi mai aduc aminte. Ştii în ce hal m-am prezentat în concurs. Eşti unul dintre cei care au cunoscut încă de la început situaţia, frămîntările mele, disperarea abia stăpînită. Dacă nu m-ar fi durut braţul, ar fi fost cu totul altceva. Dar aşa, deşi cu un rezultat bun, eram condamnată să asist neputincioasă la efortul celorlalte de a mă învinge.**

— Am apreciat, fără să te mai consult, că ai renunţat la cea de-a 3-a încercare din raţiuni de sănătate dar şi tactice. Care este realitatea ?

— **Văzînd că Westermann a aruncat peste 57 m şi ştiind-o capabilă să treacă şi peste 60 m, am vrut să-mi mai păstrez o şansă de a o contracara într-o astfel de situaţie. De aceea am renunţat, în ideea că voi putea să fiu încă neaccidentată în cazul unei reuşite din partea adversarei mele.**

— Pentru cei de acasă ceva special ?

— **Nimic, dacă fericirea care m-a cuprins azi poate fi un fapt oarecare. Prin urmare, spune-le mamei şi prietenilor, publicului sportiv, că sînt fericită ! Nu este prea inteligent ceea ce-ţi spun, dar reprezintă, în orice caz, realitatea.**

Într-un colţ retras şi încercînd să treacă cît mai neobservat, Mihai Raica, venit la Mexic ca... turist, numai pentru a o putea ajuta pe Lia. Cu el am o vorbă mai veche, încă din avion, deoarece am călătorit împreună. Îmi este obligat o declaraţie în caz de victorie, fiindcă eu ştiu de cînd îşi prepara el voiajul olimpic care, probabil, vă închipuiţi, costă ceva.

— **Am venit aici, mă refer la Lia şi, dacă vrei şi la mine, pentru o medalie de argint, dacă o vom putea obţine. La mai mult nu ne-am gîndit să fim foarte, foarte sinceri. Adversarele erau puternice şi în plus Lia s-a accidentat. Am tremurat, firească, din această cauză. Voinţa ei şi calmul aveau să-i aducă cea mai mare satisfacţie posibilă a unei cariere sportive. Tactic ne propusesem următorul plan : o concentrare maximă la prima aruncare, atît în ceea ce priveşte stilul, care la Lia este acum şlefuit pînă la perfecţie, şi în ceea ce priveşte cantitatea de forţă de care era ea capabilă. I-am spus : strînge din dinţi şi aruncă cît poţi de bine la prima încercare şi nu ceda chiar dacă simţi că ţi se rupe braţul de durere. Încearcă totul din prima tentativă. Ea a fost de acord şi nu a greşit nici tactic, pentru că prima ei aruncare nu a fost depăşită, nici ca performanţă deoarece Lia a stabilit chiar şi în aceste condiţii un nou record olimpic. Dacă cineva ar fi ameninţat medalia pe care Lia a avut-o după prima aruncare, ea era decisă şi pregătită să mai execute încă o încercare în aceleaşi condiţii ca şi pe prima.**

Lia Manoliu, numai zîmbet, îşi strînge cu mare satisfacţie cutia care poartă ramura de măslin a învingătorului olimpic.

Telefoto : A.P.-AGERPRES

CUNUNA DE AUR A UNEI STRĂLUCITE CARIERE

(Urmare din pag. 1)

piruetă şi lansează discul care zboară... zboară, aterizînd dincolo de 58 de metri. Cîteva clipe de emoţie şi pe tabelul electric apare înscris rezultatul de 58,28 m. Bucuria mea şi a lui Ciochină, ca şi a grupului de români din tribună care scandează în liniştea stadionului „Bravo Lia", este completată de informaţia imediată a crainicului concursului care anunţă că performanţa reprezintă un nou record olimpic.

Dar Ilgen nu intrase încă în întrecere. Pînă la aceasta însă nu se mai realizează rezultate de valoare, recordul Liei tăind parcă răsuflarea celorlalte concurente. În fine, Ilgen. Îşi execută prima încercare şi, stupoare, doar 50,40 m ! Olimpia Cataramă care la încălzire aruncase uşor în jurul liniei de 55 m, depăşeşte.

Se trece la cea de a doua încercare ! Cînd cerul, şi pînă atunci întunecat, ne trimite stropi de ploaie din ce în ce mai insistent. Dar şi în aceste condiţii Otto realizează 54.10 m. Iar Westermann o ameninţă serios pe Lia cu 57,75 m. Ploaia nu a început încă să influenţeze rezultatele. În continuare cele două concurente sovietice Muravieva şi Popova îşi îmbunătăţesc primele aruncări, în vreme ce Spielberg (R.D.G.), cu cîteva luni mai înainte recordmană a lumii, depăşeşte. Din cauza ploii, discul şi suprafaţa cercului devin alunecoase. Lia, ca o bună gospodină, încearcă să le mai usuce. Cu prea puţin efect însă. De aceea poate campioana nu încheie reuşit noua încercare şi depăşeşte.

Urmărirea ei continuă cu încă şase aruncări, după care organizatorii au buna idee de a trimite fetele sub tribune, întrerupînd concursul, în speranţa că ploaia se va opri.

Aceste minute de aşteptare, care se prelungesc la 25, au darul de a influenţa în mod direct întrecerea, deoarece sportivele îşi ies din ritm, îşi pierd încălzirea şi aşa mai departe. O defecţiune, desigur, în afara prevederilor şi fără ca cineva să fie vinovat pentru asta. Mă gîndesc mai ales la sportiva noastră, deoarece ştiu în ce condiţii a intrat totuşi în întrecere şi pentru că fiind în frunte ca va fi expusă pînă la sfîrşitul competiţiei atacurilor celorlalte, nemaiavînd poate posibilitatea să răspundă, fie din cauza braţului, fie din cauza nesiguranţei provocată de starea terenului. Maghiara Stugner reia întrecerea şi reuşeşte 51,33 m, iar Olga Connoly 52,96 m. Deci se mai poate încă depăşi linia de 50 m. Atenţie Lia! Ilgen intră pentru a doua oară în cerc, dar depăşeşte. La fel face şi Westermann în cea de a treia încercare, iar Lia, probabil nepusă încă la punct după întreruperea de aproape 30 de minute şi nevrînd nici să rişte, ştiind că braţul poate să n-o mai asculte în orice moment, renunţă la aruncarea a treia. Faptul acesta le derutează şi mai mult pe celelalte concurente care probabil nu cunosc accidentul Liei Manoliu. Cu atît mai mult, susţinătorii ei sînt îngrijoraţi. După numai 10 aruncări care au urmat întreruperii, o nouă aversă se abate asupra stadionului şi proba este din nou suspendată. Ceasul arată ora 17,20 (la Bucureşti este 1,20 !). După cea de a doua întrerupere, eforturile concurentelor sînt într-adevăr diminuate de ploaie şi de imposibilitatea de a se apropia de performanţa realizată de Lia. Culmea surprizei — Ilgen, considerată de Lia şi de Raica drept principală adversară nu se califică pentru finală, deci nu va avea loc în primele 8. Succesul Liei se profilează tot mai net, dar publicul nu părăseşte stadionul, în ciuda ploii care cade continuu, pînă ce Westermann şi Lia nu execută ultimele lor aruncări. Ele nu mai pot schimba nimic şi succesul reprezentantei noastre, sportivă a clubului bucureştean Metalul, este consfinţit prin protocolul olimpic obişnuit. Acest moment vine să încununeze o carieră, care-şi datorează o mare parte a strălucirii sale perseverenţei cu care Lia Manoliu a iubit atletismul şi sportul.

La telefon : mama campioanei olimpice
„O mie de sărutări şi-ţi mulţumesc, Lia !"

Noaptea tîrziu, mai curînd aproape de sosirea zorilor, unul din redactorii echipei noastre de recepţionare a rezultatelor olimpice a format — convins că nu va fi mustrat pentru aceasta — numărul telefonic 16 46 27.

A răspuns o voce caldă, vibrantă, poate puţin surprinsă. Redactorul a înţeles că nu e clipa scuzelor.

— *Lia a cîştigat medalia de aur. Felicitări doamnă şi noapte bună !*

Mama Liei Manoliu auzise clar vocea cunoscută a ziaristului. Dar... Pusese de mult telefonul în furcă şi tot nu-i venea să creadă. Părea mai degrabă un vis dintr-o fermecătoare noapte de toamnă.

. . . . . .

După alte cîteva ore, crezînd că între timp mama Liei s-a odihnit suficient, redacţia i-a solicitat un „P.S."

— *Nu, n-am mai închis ochii nici o clipă. Am stat trează, am plîns de fericire, am rîs şi m-am bucurat ca un copil. Şi apoi a început să sune telefonul...*

— Bănuim că pentru a vă felicita pentru succesul Liei.

— *Da. S-au spus multe cuvinte frumoase, din inimă. vorbe care m-au mişcat pînă la lacrimi. Rostite de colegele mele de şcoală, de profesoarele pe care Lia le-a avut la liceu, de mulţi prieteni ai familiei. Printre primele telefoane — cel al lui Balaş, prietenă bună şi sinceră a Liei. Apoi, emoţionantele vizite ale locatarilor din blocul în care locuiesc. Toţi mi-au spus : „Aveţi o fată de ispravă, doamnă Manoliu. Trebuie să fiţi mîndră de ea". Sînt, într-adevăr atît de mîndră.*

— Cu o mică întîrziere, ziarul nostru va ajunge în mîna Liei. Ce aţi dori să-i transmiteţi ?

— *Ar fi minunat ! Puteţi să-i spuneţi că o sărut de o mie de ori şi îi mulţumesc.*

ÎNTREPRINDEREA
PIESE, RADIO ŞI SEMICONDUCTORI
Băneasa, Str. Iancu Nicolae nr. 32, sectorul II
angajează de urgenţă:
— Fochişti
— Presatori
— Electricieni
— Strungari
— Instalatori
— Lăcătuşi ajustori şi mecanici
— Tîmplari
— Rabotori
— Rectificatori
— Compresorişti
— Şamotori.
Candidaţii vor poseda categoria de încadrare de la a V-a la a VIII-a.
Informaţii suplimentare la telefon 33.38.30, interior 114.

CONSILIUL POPULAR AL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI
TRUSTUL DE REPARAŢII ÎN CONSTRUCŢII ŞI CONSTRUCŢII BUCUREŞTI
ŞCOALA PROFESIONALĂ DE CONSTRUCŢII nr. 2
din Bucureşti, Şoseaua Chitilei nr. 128, Sectorul 8
A. Primeşte înscrieri pentru examenul de admitere din data de 22 octombrie 1968 la următoarele meserii :
a. Betonişti — se primesc candidaţi din toată ţara
b. Dulgheri — se primesc candidaţi din toată ţara
c. Instalaţii încălziri centrale — se primesc candidaţi din oraşul Bucureşti şi pe distanţa de 60 km de Bucureşti
d. Tîmplari mobilă artistică — se primesc candidaţi din oraşul Bucureşti şi pe distanţa de 60 km de Bucureşti
e. Protejatori metale (nichelatori-cromatori) — se primesc candidaţi din oraşul Bucureşti şi pe distanţa de 60 km de Bucureşti
f. Tîmplari mobilă şi articole tehnice — se primesc candidaţi din Bucureşti.
Se primesc candidaţi absolvenţi ai şcolii de cultură generală.
Înscrierile se fac pînă la 22 octombrie 1968 la sediul şcolii din Bucureşti, şoseaua Chitilei nr. 128, tramvai 6, 10, la staţia Crusovăţ.
Pentru lămuriri suplimentare vă veţi adresa la secretariatul şcolii, tel. 18.30.05.
B. Se primesc înscrieri şi pentru Şcoala profesională — curs seral — pentru meseriile de zugrav-vopsitori şi zidari.
Se primesc candidaţi absolvenţi ai şcolii generale de 7—8 ani şi care lucrează în producţie în această meserie.

TÎRGUL DE TOAMNĂ
ÎN MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM COOP
între 7 octombrie-2 noiembrie se acordă
pînă la 30% reducere
CONFECŢII
bărbaţi
femei
adolescenţi
copii
TRICOTAJE
ÎNCĂLŢĂMINTE